

БРОЈАНИЦА СВЕТИСЛАВА БОЖИЋА

зборник радова

Едиција
Златна књига Библиотеке Матице српске
Књига 3

Главни и одговорни уредник
Селимир Радуловић

Уредник
Драгана Д. Јовановић

БРОЈАНИЦА СВЕТИСЛАВА БОЖИЋА

зборник радова

Нови Сад 2018

Зборник радова *Бројаница Светислава Божића* трећа је књига у Едицији *Златна књига Библиотеке Матице српске*. Окупља радове са Округлог стола који је део Награде *Златна књига Библиотеке Матице српске*, а чији је добитник за 2018. годину Светислав Божић. Награда је уручена приликом прославе Дана Библиотеке Матице српске, 27. априла 2018, а Округли сто је одржан 15. новембра 2018. године.

Садржај

Селимир Радуловић: Повратак књизи 7

Записник Жирија за Награду *Златна књига Библиотеке Матице српске* 10

Миро Вуксановић: Бројаница Светислава Божића 11

Миро Вуксановић: Име Светислава Божића 17

Јован Делић: Опело као мултимедијални палимпсест – инспиративност
пјесама Рајка Петрова Нога за композитора Светислава Божића 19

Бранка Радовић: Естетизација патриотизма у световима *Србије* Светислава
Божића и Милоша Црњанског 28

Милица Божић Синчук: Српско песништво као инспирација за стваралаштво
Светислава Божића 37

Небојша Тодоровић: Песничке инспирације Светислава Божића 49

Весна Микић: Хомолска игра / семиолошка игра Светислава Божића 68

Јелена Јеленковић: На барикадама сећања – омузиковљење стихова Дејана
Медаковића у опусу Светислава Божића 75

Игор Радета: Сусрет семантичких и звуковних рефлексја у хору *Небесна
литургија* Светислава Божића 92

Моника Новаковић: *Ослушни, дозивам*: садејство музике Светислава Божића
и поезије Јована Дучића и Момчила Настасијевића на примеру соло песама
Житије и *Елегија* 107

Дина Војводић и Милош Маринковић: *Химна и Суматра* Светислава Божића: сусрет композитора са Милошем Црњанским 117

Снежана Николајевић: Студеница у опусу Светислава Божића – сагласје духовне и медијске сфере 129

Весна Пено: *Зрно* о тишини која звучи у бројаници Светислава Божића 137

Иван Муди: Последњи Византинац или Прошлост није страна земља: размишљања о музици Светислава Божића 144

Милена Медић: Суматраистичка тајна великог сневања грофа Саве Владиславића: анаморфозичан циљ театарског удвајања, ексцентрирани посматрач и регенеративна моћ колективне меморије 151

Ивана Медић: Либретистички поступак Светислава Божића у опери *Меланхолични снови грофа Саве Владиславића* 166

Марко С. Миленковић: Хармонски језик и смисао хора *Вјерују* Светислава Д. Божића у опери *Меланхолични снови грофа Саве Владиславића* 185

Аница Сабо и Соња Маринковић: Поетске инспирације Божићеве инструменталне музике 199

Рајко Петров Ного: *Иже јеси* 217

Биобиблиографске белешке о учесницима Округлог стола 221

Бројаница Светислава Божића
зборник радова

Издавач
Библиотека Матице српске
Нови Сад

За издавача
Селимир Радуловић

Корице и прелом
Атила Капитањ

Лектура и коректура
Меланија Блашковић

Штампа
Сајнос
Нови Сад

ISBN 978-86-80061-60-3

СIP - Каталогизација у публикацији
Библиотека Матице српске, Нови Сад

78.07:929 Воџић S.(082)

БРОЈАНИЦА Светислава Божића : зборник радова / [уредник Драгана Д. Јовановић]. - Нови Сад : Библиотека Матице српске, 2018 (Нови Сад : Сајнос). - 229 стр. : фотогр. ; 22 см. - (Едиција Златна књига Библиотеке Матице српске ; књ. 3)

Слике аутора. - Стр. 7-9: Повратак књизи / Селимир Радуловић. - Стр. 11-13: Бројаница Светислава Божића / Миро Вуксановић. - Биобиблиографске белешке о учесницима Округлог стола: стр. 221-229. - Напомене и библиографске референце уз већину радова. - Библиографија уз већину радова.

ISBN 978-86-80061-60-3
а) Божић, Светислав (1954-)
COBISS.SR-ID 327881479

БРОЈАНИЦА СВЕТИСЛАВА БОЖИЋА

Округли сто о добитнику Награде *Златна књига*
Библиотеке Матице српске, 15. новембар 2018.

Милица Божић Синчук

СРПСКО ПЕСНИШТВО КАО ИНСПИРАЦИЈА ЗА СТВАРАЛАШТВО СВЕТИСЛАВА БОЖИЋА

1. Српска поезија је у периоду од око 40 година представљала извор надахнућа за музичко стваралаштво композитора Светислава Божића: „Инспирација ми је литургијска музика, текст, уметничка поезија и проза српских аутора. Инспирише ме све што је духовна култура овог народа.”¹

Светислав Божић је „водећи српски савремени композитор духовне музике, чија је основа светосавска – православна и немањићка”.²

Циљ рада је да се укаже на широк оквир у којем ствара Светислав Божић, богатство тема и жанрова који га надахњују и представљају предмет и његовог промишљања. Указује се на симбиозу у песничкој мисли, озвученој речју песника и мелодијом композитора: „Способност да се твори реч или напев није ништа већа од љубави да се разуме реч и чује напев. У том сагласју твораштва и његовог слушања наговештен је молитвени склад препун унутарњих и спољних монолога и дијалога, који су најдрагоценији предуслов за подизање човека из мора блатних жеља.”³

У раду ће бити представљена могућа идејна мрежа која уоквирује овај врло значајан опус инспиран писаним стваралаштвом: који мотиви и теме опевани у поезији надахњују музички ток; која дела су различитим периодима окупирала пажњу С. Божића.

Састављен је хронолошки регистар писаца на чије је стихове Светислав Божић компоновао уметничка дела (Прилог). У могућем одређењу мотивске структуре једног дела овог опуса служили смо се аутопоетичким текстовима као и интервјуима и речју критике.

Музика и поезија имају суштински значај за духовно наслеђе једног народа: „Историје народа, кад им се склоне муклости говорења и певања, нису ништа друго до расцветана башта духовног искуства похрањеног у поезији и музици. Читајући поезију

1 Интервју са Светиславом Божићем, разговарала Биљана Лијескић, *Блиц*, понедељак, 10. новембар 1997.

2 Миро Вуксановић, „Бројаница Светислава Божића” (беседа поводом доделе Награде *Златна књига Библиотеке Матице српске*, Нови Сад, 27. април 2018).

3 Светислав Божић, „Музика и поезија”, у *Фрагменти о музици* (Београд: Завод за уџбенике, 2005), 60.

једног народа и слушајући његову музику можемо доћи до можда грубих и површних закључака, али једно је недвосмислено тачно – да и такви закључци за паметног говоре много и на правој су линији разумевања суштине.”⁴

2. У питању је врло богат опус са делима преко 30 аутора. Књижевна дела која су инспирисала Светислава Божића и на чије је стихове компоновао музику настајала су у распону од средњег века (Деспот Стефан Лазаревић), преко доба барока (Гаврил Стефановић Венцловић), све до савремених песника (Рајко Петров Ного, Милосав Тешић). Посматрана збирно, обједињена композиторовом замисли, представљају богату ризницу и својеврсну антологију српског песништва.

3. Жанровски разнолика поезија надахнула је и форму композиције: С. Божић пише дела за глас и клавир, глас и оркестар, хорска дела (мешовити хор, мушки, женски), дела за хор и оркестар, и др. Значај хорске музике Светислав Божић је посебно истакао: „Хорска музика, нама још увек најближа и најдоступнија зона уметничке музике, подразумева присуство духовне, менталне, интелектуалне зрелости вођа и тумача и само тако обнавља струку, државу, богати сазвежђе опстанка и просперитета.”⁵

4. Први стихови на које је Светислав Божић писао музику били су стихови руског песника Сергеја Јесењина 1979. године. Ова јединствена појава у композиторовом опусу била је важан корак управо ка специфичном уметничком сензибилитету који је изградио. У једном интервјуу из 1998. године, скоро двадесет година након писања композиције за мешовити хор, на питање зашто се определио баш за Јесењина, Светислав Божић је одговорио: „Словенски лик православне музике је најпотпуније изразила и надградила руска уметничка музика. Несумњиво да је велико руско песништво подарило руским композиторима непроцењиво благо. Природно је да сам на путу ка сазнавању вечних и великих српских духовних вредности, младошћу која брзо прође, додирну непролазну поезију Јесењина. Тај почетак ми је отворио врата српског песништва.”⁶

5. У позним 90-им годинама, идеја пролазности, крећући се од дескриптивне ка мисаоној поезији, привукла је композитора и у делу истакнутог српског романтичарског песника Бранка Радичевића, пишући музику на његове чувене стихове „Кад млидијах умрети”, у делу за глас и клавир (1997).⁷

4 Исто.

5 Светислав Божић, „Музика и поезија”, у *Фрагменти о музици* (Београд: Завод за уџбенике, 2005), 26.

6 Интервју са Светиславом Божићем, разговарала Биљана Лијескић *Блиц*, петак, 27. март 1998.

7 БРЕЗА, С. Јесењин КАД МЛИДИЈАХ УМРЕТИ, Б. Радичевић

<i>Брезу у тишини</i>	<i>Лисје жути веће по дрвећу,</i>
<i>као да сан хвата,</i>	<i>лисје жуто доле веће пада;</i>
<i>Док пахуље горе,</i>	<i>зеленога више је никада</i>
<i>у огњу од злата.</i>	<i>видет нећу.</i>

6. Исповедни тон лирског субјекта, са јасном референцом на Бранка Радичевића, оваплоћеној у стиховима Милоша Црњанског у поеми „Стражилово”, у музици долази до изражаја у делу написаном за глас и оркестар (1992). Мелодија у гласу изводи се под луком који као да наткриљује простор од Стражилова и Фрушке горе до Дунава:

*И овде, пролетње вече
за мене је хладно,
као да, долином, тајно, Дунав тече*

*А, где облаци силазе Арну на дно
и трепте, увис, зеленила тврда,
видим мост што води, над видиком,
у тешку таму Фрушког брда.*

Поезији, и, уопште, стваралаштву Милоша Црњанског, С. Божић се у више наврата окретао. Пишчев опус представља готово константну инспирацију за композитора, још од првог написаног дела на стихове великана српске књижевности, на стихове поеме „Србија” 1991. године.

Од 1991. године до 1993. написана су дела за мешовити хор – *Србија, Етеризам*; за мешовити хор и оркестар: *Сеобе*; за глас и оркестар: *Стражилово*. У току 1997. и 1998. године написана су дела за глас и оркестар: од којих неке из из пишчеве *Лирике Итаке (Химна, Гротеска)*, а друге из циклуса *Привиђења (Стење, Беспућа)*, а омузиковљена је и трећа поема *Ламент над Београдом* (1998). Године 2005. Светислав Божић пише духовни концерт за мешовити хор са насловом *Светлости и сенке над Метохијом*, а који се састоји од песама М. Црњанског из збирке *Лирика Итаке*.

7. Опус који се посебно издваја јесу композиције настале према богослужбеним и литургијским текстовима. Међу првима биле су *Дозивања* (1981/1982), написана као световна редакција, уметничка обрада канонског текста, и *Кондак* (1984). У питању су текстови и форме којима се композитор кроз време, непрестано враћа и обраћа: *Литургија Светог Јована Златоуста* (којих има четири: прва је написана 1992. године, а четврта 2010. године), *Опело* (1993), *Светоћно бденије* (1994), *Свјати Боже* (1997), *Празнично вечерње* (2003).

8. У стваралаштву Светислава Божића издвајају се она музичка дела која су настала инспирисана поезијом која има молитвени тон, у обраћању свецима или је њима посвећена, световна поезија са извесним литургијским предзнаком: „Модерне су актуелне поезија и музика уколико полазе из литургијског сазвежђа, ако разговарају с њим, уколико на почетку и могућем крају свог путовања, у својим каденцама, препознају где им је стопа Рождества, а где Успенија.”⁸ Управо тај тон препознат је у многим његовим 8 Светислав Божић, „Музика и поезија”, у *Фрагменти о музици* (Београд: Завод за уџбенике, 2005), 61.

делима, каква је и *Сербиа*, на стихове М. Црњанског: „Пред нама се одједном открива снажан молитвени ток дела. У једном константно понављаном мелодијском сегменту препознајемо утицај старих црквених напева. Емотивни тонус Божићевог исказа развија се у широком динамичком луку – од скрушених, утихнутих звучних токова до екстатичних волуминозних излива који максимално ангажују хорске капацитете.”⁹

У језику и у музици похрањено је колективно памћење, историја, страдања и патње: „Језик и звук дуго памте, а језик поезије и звук молитве памте најдуже и најдубље.”¹⁰ На том трагу, који је врло доминантан имајући у виду укупно стваралаштво Светислава Божића, настајала су дела готово у низовима: *Литургија Светог Јована Златоуста* написана је 1992. године (прва), *Опело* наредне године, а 1994. *Свеноћно бденије*. Већ 1995. године Светислав Божић пише три капитална дела у свом опусу: *Страсну седмицу* (канонски текст); *Молитву Рачана* (на стихове Гаврила Стефановића Венцловића и Милорада Павића); *Плаву гробницу* (на стихове Милутина Божића). Велико страдање је опевано, од Христове Голготе (у *Страсној седмици*), преко оног узрокованог Великом сеобом Срба (у *Молитви Рачана*), до страшне судбине српског народа у преласку преко Албаније 1915. године и „гордог опела” које песник „држи над светом водом”, над Плавом гробницом.

Дело *Молитва Рачана* (1995) писано је на стихове барокног писца и песника, Рачанина, Гаврила Стефановића Венцловића („Молитва”) и Милорада Павића („Велика сеоба Србаља 1690”), великог проучаваоца барока у књижевности. Ово дело је веома значајно у опусу композитора, јер асоцијативно, кроз топониме, прави нови идејни концентрични круг којем припада, на пример, песма „Црква дрвена” академика М. Тешића, у делу за мушки хор насталом пет година касније (2000). О мотивској вези сведочи наслов текста С. Божића, *Молитва Рачана*, а у чијем садржају постоји јасна референца на поезију М. Тешића: „Осетио сам у порти манастира Раче непоновљив мирис шљиве – али српске, који се, попут додира остареле мајке, огрнутог вечним свитком њене скупоцене понуде – никад не заборавља. И данас ме прати и рекао бих родитељски заветна Михољска арија умрежена у порту и молитвени свод Цркве дрвене – наше.”¹¹

Године 1997. настала су жанровски јединствена дела, у опусу С. Божића, музичко-поетске руковети: *Светлости и сенке над Метохијом* (стихови М. Црњанског); *Врата спаса* (стихови Р. П. Ного), *Богородица тројеручица* (стихови М. Бећковић). Затим, 1999. године *Небесна литургија*, *Духовна лира* на текст владике Николаја Велимировића.

9 Христина Медић, *Студенички дневник*, 12. јул 1992.

10 Рајко Петров Ного, „О чему се ради”, у *Сербија иже јеси* (Београд: Завод за уџбенике, 2000), 8.

11 Светислав Божић, „Молитва Рачана”, у *Жамор лета* (Београд: Завод за уџбенике, 2007), 55–56.

Године 1999. састављена је музичко-поетска руковет *Србијо иже јеси*: „написана је као хиландарски палимпсест, а то значи да испод новог пробијају стари рукописи, да се, дакле, слаже слој на слој у православном српском црквеном народном и уметничком појању, баш као што је више слојева и у нашем фреско-сликарству”.¹²

Године 2003. Светислав Божић компоује *Светосимеоновску духовну плетеницу*: „Реч је о духовном мозаику састављеном из три слоја који до данашњег дана надахнуто обнављају нашу традицију. Основни слој је литургијски, мисао Јована Златоустог хорски донесена кроз четири важна молитвена дела: *Оче наш*, *Тебе појем*, *Вјерују* и *Буди имја Господње*. Други слој везан је за десетерачку компоненту нашег памћења из кога песник, а потом и композитор, језиком новог доба, а старим калупом, коригују себе, своје окружење и све оно што реч и звук додирују. Трећи и најмлађи је слој уметничке лирике, која на особен начин открива песникову путању од Опленца до Чикага.”¹³

У својеобразној асоцијативној, мотивској мрежи, кроз музику композитор ослушкује вишеслојну, дубоку поезију српских песника: „У свему томе нашао сам одређену духовну сигнализацију која је, из охридског загрљаја наших светих предака и Момчила Настасијевића, као генетска константа уграђена у капљу крви сваког Србина. Трагајући за невидљивим нитима сопствене духовне акустике учинио сам могући одабир поетског контекста песника, а све у намери да ништа у озвучавању не буде духовна, морална и еснафска рутина, да се о дану Светог Симеона Мироточивог, што је могуће више искаже, сан о бољитку и напретку, творенијима која неће појести површност свакодневног заборав.”¹⁴

9. Значајан опус представљају инструменталне композиције. Занимљиво је приметити да су нека дела за оркестар настајала под утицајем поезије и прозе српских песника и писаца. Дело за гудачки оркестар *Кроз сан мој тавни и безброј суза наших*, посвећено жртвама НАТО бомбардовања 1999. године, добило је наслов према стиховима поеме „Ламент над Београдом” М. Црњанског: *Ти, међутим, сјаш, и сад, кроз сан мој тавни, | кроз безброј суза наших, вечан, у мрак, и прах*. Мотивом сеоба означена су инструментална дела груписана као *Венац Милоша Црњанског: Са Карпата, Сумрак на стазама деспотовим, Шапат Сентандреје, Пелагонијска молитва, Игра са Родочела*. Нимало случајно, и са пуно симболике, ове композиције снимљене су у Запорожју, у Украјни, у Новој Србији, прелазећи пут самог Симеона Пишчевича, а кроз дубоку поетску призму Милоша Црњанског. Осим стваралаштва М. Црњанског, дела инструменталне музике надахнула је, између осталих, и збирка *Исход* М. Павловића – дело за мешовити хор као и наслов симфонијске поеме.

¹² Рајко Петров Ного. „О чему се ради”, у *Србијо иже јеси* (Београд: Завод за уџбенике, 2000), 8.

¹³ Интервју са Светиславом Божићем, разговарала Мирјана Кубуровић, *Политика*, 28. фебруар 2004.

¹⁴ Исто.

10. С. Божић је повремено био песник и залазио у простор стихотворства, када је већ у њему постојала одређена музичка интонација под коју је било потребно подастрти риму а да се притом композитор бахато не оглуши о песничку религију. Тако је настало дело *Пролеће* за глас и камерни ансамбл (2007).

11. Прилог, који садржи писце на чије је стихове композитор стварао музичка дела, списак дела и године њиховог настајања, иако са својим недовршеностима, надамо се да ће бити путоказ будућим истраживачима тематски и жанровски разноврсног дела Светислава Божића. На питање шта је заједничка нит коју композитор препознаје у песницима који су му инспирација, Светислав Божић одговара: „Наше песništvo је перјаница којом смемо да се подичимо пред светом, као и нашом литературом уопште. Оно што сам као човек који није примарно образован на традицији писане речи, који можда не познаје све тајне књижевног дела, осетио код свих њих, јесте заједнички именитељ који се зове Србија. Сваки Словен, православац, сања и у најгорим мукама своју државу и свој народ у тој држави. Читао сам то код тих песника када је било опште потонуће. Ту је просијавала и нада да ће се Србија вратити и бити утеха многим.“¹⁵

Литература

Петров Ного, Рајко и Светислав Божић. *Србија иже јеси*. Београд: Завод за уџбенике, 2000.

Божић, Светислав. *Фрагменти о музици*. Београд: Завод за уџбенике, 2005.

Светислав Божић. *Жамор лета*. Београд: Завод за уџбенике, 2007.

Вуксановић, Миро. „Бројаница Светислава Божића”. Беседа поводом доделе Награде *Златна књига Библиотеке Матице српске*, Матица српска, Нови Сад, 27. април 2018.

Интервју са Светиславом Божићем, разговарала Биљана Лијескић. *Блиц*, 10. новембар 1997.

Интервју са Светиславом Божићем, разговарала Биљана Лијескић. *Блиц*, 27. март 1998.

Интервју са Светиславом Божићем, разговарала Оливера Ђурђевић. *Блиц*, 21. мај 1998.

Интервју са Светиславом Божићем, разговарала Мирјана Кубуровић. *Политика*, 28. фебруар 2004.

¹⁵ Интервју са Светиславом Божићем, разговарала Оливера Ђурђевић, *Блиц*, 21. мај 1998.

Прилог – Српско песништво као инспирација за стваралаштво Светислава Божића

Милица Божић Синчук

I ПИСЦИ НА ЧИЈЕ СТИХОВЕ ЈЕ СВЕТИСЛАВ БОЖИЋ КОМПОНОВАО МУЗИЧКА ДЕЛА

1. Деспот Стефан Лазаревић (1377, Крушевачки Град – 1427, Црквине код Младеновца)
 - *Слово љубве*, кантата за солисте, мешовити хор и инструментални ансамбл (1994).
2. Патријарх Арсеније III Чарнојевић (1633–1706)
 - *Молитва заспалом Господу* (1997).
3. Гаврил Стефановић Венцловић (1680, Срем – 1749, Сентандреја)
 - *Молитва (Молитва Рачана)* за мешовити хор и гудачки оркестар – наслов Светислава Божића) (1995).
4. Бранко Радичевић (1824, Славонски Брод – 1853, Беч)
 - *Кад млидијих умрети* за глас и клавир, варијанта за мешовити хор (1997);
 - *Дитирамб*, за глас и клавир, варијанта за мешовити хор (1997).
5. Јован Дучић (1874, Требиње – 1943, Гери, САД)
 - *Песма (Носталгија)* – наслов Светислава Божића) за мешовити хор (1992);
 - *Хришћанско пролеће*, за мешовити хор и оркестар (у опери *Меланхолични снови грофа Саве Владиславића*) (2000);¹⁶
 - *Молитва*, за мушки хор (2000) (у оквиру *Јутрења из херцеговачке Грачанице*);¹⁷

16 У опери *Меланхолични снови грофа Саве Владиславића* су, између осталих и следећа дела која се налазе на овом списку: „Житије” (Ј. Дучић); „Стражилово”, „Суматра”, „Химна”, „Предосећање”, „Беспућа” (М. Црњански); „Елегија” (М. Настасијевић); „Незамисливо је али ипак” (Д. Медаковић).

17 *Јутрења из херцеговачке Грачанице* представљају циклус музичких дела написаних на стихове седморице песника: „Молитва”, „Напис”, „Хришћанско пролеће” (Ј. Дучић); „На Цветну недељу” (Р. П. Ного); „Вредности” (М. Максимовић); „Кад мене овај час” (С. Ракитић); „Светогорски дани и ноћи” (М. Павловић); „Камена успаванка” (С. Раичковић); „Црква дрвена” (М. Тешић).

- *Натпис* за мушки хор (2000);
 - *Житије*, за соло бас и клавир (2003).
6. Милан Ракић (1876, Београд – 1938, Загреб)
- *Јефимија*, за мешовити хор (2010). Изведено у манастиру Љубостиња.
7. Милутин Бојић (1892, Београд – 1917, Солун)
- *Плава Гробница*, за мешовити хор (1995).
8. Милош Црњански (1893, Чонград – 1977, Београд)
- *Србија*, за мешовити хор (1991);
 - *Стражилово*, за глас и гудачки оркестар (1992);
 - *Сеобе*, за мешовити хор и оркестар (1992/1993). Није изведено.
 - *Етеризам*, за мешовити хор (1992);
 - *Суматра*, за глас и оркестар (1997);
 - *Ламент над Београдом*, за солисте, мешовити хор и гудачки оркестар (1998);
 - *Химна*, за глас и оркестар (1998);
 - *Предосећање* (наслов С. Божића, а *Стење* је наслов М. Црњанског), за глас и оркестар (1998);
 - *Беспућа*, за глас и оркестар (1998);
 - *Гротеска*, за глас и клавир (1998);
 - *Благовести* (у периоду 2000–2005);
 - *Светлости и сенке над Метохијом* (наслов Светислава Божића) духовни концерт за мешовити хор: *Молитва*, *Народни вез* и др. (2005).
9. Момчило Настасијевић (1894, Горњи Милановац – 1938, Београд)
- *Зора*, за мешовити хор (1990);
 - *Елегија*, за (женски) глас и оркестар, у варијанти и за глас и клавир (1994);
 - *Извору*, за соло глас (баритон) и мешовити хор (1984);
 - *Ласике*, за женски хор;
 - *Из осаме*, за мешовити хор (1995);
 - *Труба*, за глас и клавир, у варијанти за глас и оркестар (2015).
10. Душан Костић (1917, Пећ – 1997, Мељине)
- *Птице неспокоја*, збирка *Катија времена*, за мешовити хор (1984). Није изведено.

11. Васко Попа (1922, Гребенац код Беле Цркве – 1991, Београд)
 - *Хомољска игра*, за мешовити хор (1992).
12. Дејан Медаковић (1922, Загреб – 2008, Београд)
 - *Незамисливо је али ипак (Ноћ у Кареји – наслов Св. Божића)* за глас и оркестар (1997).
13. Стеван Раичковић (1928, Нересница – 2007, Београд)
 - *Камена успаванка*, за женски хор и за мешовити хор (2000). Као два самостална дела.
 - *Запис о црном Владимиру*, концерт за мешовити хор и гудачки оркестар (2014). Није изведено.
14. Миодраг Павловић (1928, Нови Сад – 2014, Тутлинген, Немачка)
 - *Светогорски дани и ноћи*, за мушки хор (2000);
 - *Исход*, и као песма за мешовити хор (није изведено) (2008) и као назив свите за симфонијски оркестар;
 - *Певачев повратак* за глас (сопран) и харфу (2012).
15. Милорад Павић (1929, Београд – 2009, Београд)
 - *Атлас ветрова*, за мешовити хор и дуваче (1988).
 - *Велика сеоба Србаља 1690 (Молитва Рачана)* за мешовити хор и гудачки оркестар – наслов Светислава Божића (1995);
 - *Цариградска стихира*, за мешовити хор;
 - *Запис на јабуци*, за мешовити хор.
16. Бранко Миљковић (1934, Ниш – 1961, Загреб)
 - *Домовина*, за мешовити хор (1982).
17. Петар Пајић (1935, Ваљево – 2017, Ваљево)
 - *Чета Патријарха Павла*, за мешовити хор (2015).
18. Љубомир Симовић (1935, Ужице)
 - *Десет обраћања Богородици Тројеручици*, за мешовити хор (2004).
19. Матија Бећковић (1939, Сента)
 - *Богородица Тројеручица*, за глас и мешовити хор (1996);

- *Рођење*, за мешовити хор (1998). Није изведено.
- 20. Слободан Ракитић (1940, Рашка – 2013, Београд)
 - *Кад мене овај час* (2000) за соло глас и женски хор.
- 21. Рајко Петров Ного (1945, Калиновик)
 - *Нек пада снијег Господе*, за мешовити хор (1995);
 - *Исто је сунце сјало*, за мешовити хор (1996);
 - *Карма*, за мешовити хор (1996);
 - *Лазарева субота*, за мешовити хор (1996);
 - *Балада о води*, за мешовити хор (1998);
 - *Зрело жито Вилов доле босиоче плави*, за мешовити хор (1998);
 - *На Каракају*, за мешовити хор (1999);
 - *На Цветну недељу*, за женски хор (2000);
 - *У Виловоме долу*
 - *Врата спаса*, за мешовити хор (*Карма, Исто је сунце сјало, Лазарева субота, Нек пада снијег Господе*) (1997).
 - *Србијо иже јеси*, циклус од 7 песама, за мешовити хор (*Карма, Исто је сунце сјало, Зрело жито вилов доле босиоче плави, Нек пада снијег Господе, Лазарева субота, Балада о води, На Каракају*) (1999). Поводом осам векова манастира Хиландара.
 - *Гласинчанин*, за мешовити хор (2013).
- 22. Мирослав Максимовић (1946, Његошево)
 - *Вредности*, за мушки хор (2000).
- 23. Милосав Тешић (1947, Љештанско код Бајине Баште)
 - *Црква дрвена*, за мушки хор (2000).
- 24. Тиодор Росић (1950, Краљево)
 - *Рашки уранак*, за мушки хор (2000). Актуелна химна *Рашких духовних свечаности*.
- 25. Драган Лакићевић (1954, Колашин)
 - *Свечана песма*, за мешовити хор (2012). Написана поводом 120 година постојања Српске књижевне задруге.

26. Радмило Стојановић (1955, Београд)
- *Антиохијски рефрен*, концерт за флауту и хор (1988).
 - *Са Карпата*, за женски хор, гудаче и два клавира (1993).
 - *Ваведенске песме*, циклус песама за глас и два клавира (1994).
 - *Ждралови Раса*, за мешовити хор (1994).
27. Љубомир Ћорилић
- *По земљи Србији*, кантата (написано поводом *Дана устанка*) (1989).
28. Радослав Војводић
- *Лутају душе Крагујевца* кантата за солисте, нараторе, мешовити хор и оркестар (1989). (Посвећено страдању крагујевачких ђака 1941. године, написано поводом манифестације *Велики школски час*).
29. Адам Пуслојић (1943, Кобишница)
- *Молитва* (1996) за мешовити хор.
30. Љуба Поповић
- *Муклине*, циклус *Деспот Стефан Лазаревић*, за женски хор (1989).
31. Иларион Ђурица
- *Смарагдна песма Ави Јустину*, за мешовити хор (2013).
32. Исаије Митровић
- *Бакон Авакуум*, за мешовити хор (2014/2015).
33. Ћорђе Николић
- *Српска глава (Покајница, Ватра српства итд.) – Светосимеоновска духовна плетеница*, за мешовити хор (2003).
34. Сергеј Јесењин (1895, Константиново – 1925 Лењинград)
- *Бреза*, за мешовити хор (1979).

II ЛИТУРГИЈСКИ, БОГОСЛУЖБЕНИ – КАНОНСКИ ТЕКСТОВИ

35. *Дозивања*, за мешовити хор (1981/1982).

36. *Кондак* (1984).
37. *Литургија Светог Јована Златоуста*, за мешовити хор (1992, 2001, 2005. за мушки хор, 2010).
38. *Опело*, за мешовити хор (1993).
39. *Свеноћно бденије* (1994).
40. *Страсна седмица* (1995).
41. *Свјати Боже*, за соло баритон и мешовити хор (1997).
42. Св. владика Николај, Жички и Охридски (Велимировић)
 - *Небесна литургија* (1999).
 - *Духовна лира: (1999) Највиша планина, Молитва, Говори Господе, Исток нам се са висина јави.*
43. *Празнично вечерње* (2003).
44. *Над Жичом јутрења*, за мешовити хор (2006/2007).

III ДЕЛА ИНСПИРИСАНА НАРОДНИМ СТВАРАЛАШТВОМ

45. *Посланица*, за мешовити хор (1986).
46. *Пастирско величање*, свита за мешовити хор (2011).